

R: Náš dům je plný různých zvuků,
náš dům je plný různých zvuků.

*: Zleva i zprava, shora i zespoda,
toho šramotu a hihňání,
zpěvu, křiku a spílání, no hluku,
protože daleko, daleko, široko
není tu hospoda, není tu hospoda,
všichni pořád doma jsou.

1. Tak jsem taky doma jednou seděl,
počítám takhle už asi sedm neděl,
a zleva zas někdo huláká
a ruší mě při četbě Plzáka,
a tak jsem na roh linky odložil spartu,
a šel jsem zamlátit do ústředního topení,
a když se vrátím, díra v umakartu,
ale jinak je tu celkem dobrý bydlení.

R:

2. Aspoň se tu člověk nebojí,
i když tuhle jsem zrovna seděl v pokoji,
a vtom najednou jsem slyšel,
jako by někdo vešel,
do chodbičky našeho bytu,
nastoupil na WC a spláchl si tu,
a pak jsem slyšel,
jak z bytu ven vyšel,
přivolal výtah a dolů odjel.

R:

3. Když jsem se těch zvuků přestal bát,
řekl jsem si: "Slávku, běž se podívat,
nenech to náhodě, zjisti co tě to tak spletlo,"
a fakt, na našem záchodě normálně svítilo světlo,
jsme tu prostě pro všechny a všichni jsou tu prostě pro nás,
a proto jsem na dveře nápis dal,
jenže ještě ten den ho někdo vzal,
a tak jsem do tmy chodby zakřičel:
"Přijďte zas, jak libo, přijďte zas!"

R:

*:

4. Před domem na hromadách hlíny
lezou človičkové malincí,
a zatímco dům na ně vrhá stíny,
z nich rostou harmoničtí jedinci,
tak všestranně a harmonicky bohatí,
jako tahle píseň - ti se neztratí, juch!